

Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού - Ιταλία

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) – Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

Το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου όπου συντάχθηκε το δημόσιο έγγραφο.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Ο πρόεδρος του πρωτοδικείου του τόπου διαμονής (residenza), κατοικίας (domicilio) ή παραμονής (dimora) του οφειλέτη, ή της έδρας του, αν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο. Αν ο οφειλέτης δεν έχει τόπο διαμονής, κατοικίας ή παραμονής στην Ιταλία, ή την έδρα του σ' αυτήν, αν είναι νομικό πρόσωπο, η αρμόδια αρχή είναι ο πρόεδρος του πρωτοδικείου της Ρώμης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Για τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς, το ιταλικό δίκαιο προβλέπει δυνατότητα πρόσβασης της αρχής πληροφόρησης σε πληροφορίες που τηρούνται σε δημόσια μητρώα.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) – Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

Το τριμελές πρωτοδικείο στο οποίο υπηρετεί ο δικαστής που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

Η αρμοδιότητα για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων ανήκει:

α) στον δικαστικό επιμελητή στις περιπτώσεις του άρθρου 23 παράγραφος 5 του κανονισμού

β) στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης στις περιπτώσεις του άρθρου 10 παράγραφος 2, του άρθρου 23 παράγραφοι 3 και 6, του άρθρου 25 παράγραφος 3 και του άρθρου 36 παράγραφος 5 του κανονισμού

γ) στη γραμματεία του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για την εκτέλεση στην περίπτωση του άρθρου 27 παράγραφος 2 του κανονισμού

δ) στη γραμματεία του δικαστηρίου της κατοικίας του οφειλέτη στις περιπτώσεις του άρθρου 28 παράγραφος 3 του κανονισμού.

Εάν η διαταγή δέσμευσης εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2, στο άρθρο 23 παράγραφοι 3 και 6 ή στο άρθρο 25 παράγραφος 3, αρμόδιο είναι το πρωτοδικείο που είναι αρμόδιο για την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης [βλ. άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ)].

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Το πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του τρίτου (άρθρο 678 του κώδικα πολιτικής δικονομίας), το οποίο ενεργεί σύμφωνα με τους κανόνες της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Κοινοί λογαριασμοί και λογαριασμοί αντιπροσώπου με περισσότερους από έναν δικαιούχους μπορούν να δεσμευτούν μόνο κατά τον λόγο του μεριδίου του οφειλέτη. Τα μερίδια των συνδικαιούχων θεωρούνται ίσα, εκτός εάν υπάρχει απόδειξη για το αντίθετο.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 545 και 671 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, προκύπτει ότι τα εξής εξαιρούνται από την κατάσχεση:

α) απαιτήσεις διατροφής, εκτός αν η κατάσχεση αφορά σκοπούς διατροφής, αλλά μόνο με την έγκριση του προέδρου του δικαστηρίου ή δικαστή που έχει οριστεί από αυτόν και μόνο κατά το μέρος αυτών που ορίζεται με δικαστική απόφαση

β) επιδόματα φιλανθρωπικού χαρακτήρα ή επιδόματα διαβίωσης προς πρόσωπα σε κατάσταση ένδειας, επιδόματα μητρότητας και ασθενείας και βοηθήματα κηδεΐας από ασφαλιστικούς φορείς, ιδρύματα κοινωνικής ασφάλισης και κοινωφελή ιδρύματα

γ) ποσά που οφείλονται από ιδιώτες για ημερομίσθια, μισθούς ή άλλες καταβολές που συνδέονται με σχέση εργασίας ή απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης απόλυσης, μπορούν να κατασχεθούν για πληρωμές διατροφής μόνο με την έγκριση του προέδρου του δικαστηρίου ή δικαστή που έχει οριστεί από αυτόν. Μόνο έως το ένα πέμπτο των ποσών αυτών μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο κατάσχεσης. Σε περίπτωση συρροής κατασχέσεων επειδή συντρέχουν περισσότεροι από ένας από τους προαναφερθέντες λόγους, το ποσό της κατάσχεσης δεν μπορεί να υπερβαίνει το μισό του συνόλου των ως άνω ποσών

δ) ισόβια πρόσοδος, εάν έχει συσταθεί δωρεάν, όταν προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται να αποτελέσει αντικείμενο κατάσχεσης ή συντηρητικής κατάσχεσης πέραν του ορίου των αναγκών διαβίωσης του δανειστή

ε) ποσά που είναι καταβλητέα από ασφαλιστή στον αντισυμβαλλόμενο ή στον δικαιούχο της ασφάλισης, με την επιφύλαξη, αναφορικά με τα καταβληθέντα ασφάλιστρα, των διατάξεων σχετικά με την ανάκληση βλαπτικών για τους δανειστές δικαιωπραξιών και με την κληρονομική συνεισφορά, τον καταλογισμό και την αφαίρεση χαριστικών παροχών.

στ) ποσά που οφείλονται για συντάξεις, επιδόματα που καταβάλλονται εν είδει σύνταξης ή άλλης συνταξιοδοτικής παροχής, υπό τον όρο ότι εξαιρείται από την κατάσχεση ποσό που αντιστοιχεί στο ανώτατο μηνιαίο όριο της ελάχιστης κοινωνικής σύνταξης πλέον 50% και ότι το μέρος που υπερβαίνει το ποσό αυτό μπορεί να κατασχεθεί εντός των ορίων που προβλέπονται στα σημεία γ) και δ)

ζ) ειδικά ταμεία συνταξιοδότησης και αρωγής που έχουν συσταθεί από επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων στα οποία δεν καταβάλλουν εισφορές οι εργαζόμενοι, όταν πρόκειται για απαιτήσεις των πιστωτών ή των εργαζομένων της επιχείρησης.

Προβλέπεται επίσης ότι ποσά που οφείλονται ως ημερομίσθια, μισθοί ή άλλες καταβολές που συνδέονται με σχέση εργασίας ή απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των αποζημιώσεων λόγω απόλυσης και συνταξιοδότησης, καθώς και επιδόματα που

καταβάλλονται εν είδει σύνταξης ή άλλης συνταξιοδοτικής παροχής, όταν πιστώνονται σε τραπεζικό ή ταχυδρομικό λογαριασμό στο όνομα του οφειλέτη, μπορούν να κατασχεθούν κατά το ποσό που υπερβαίνει το τριπλάσιο της ελάχιστης κοινωνικής σύνταξης, όταν ο λογαριασμός πιστώνεται πριν από την κατάσχεση. Όταν ο λογαριασμός πιστώνεται από την ημερομηνία κατάσχεσης και έπειτα, τα ποσά αυτά μπορούν να κατασχεθούν εντός των ορίων που καθορίζονται στις παραγράφους 3, 4, 5 και 7 και σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις του νόμου.

Το βάρος της απόδειξης για την εξαίρεση της απαίτησης από τη δέσμευση φέρει ο οφειλέτης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Κατά κανόνα, ο μεσεγγυούχος περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν αντικείμενο διαταγής δέσμευσης, δηλαδή, στην περίπτωση τραπεζικών λογαριασμών, η τράπεζα, έχει δικαίωμα να ζητήσει αμοιβή για τη φύλαξη και τη συντήρηση των περιουσιακών στοιχείων. Η αμοιβή υπολογίζεται σύμφωνα με ισχύοντα πίνακα τιμών ή με τις τιμές που συνήθως ισχύουν, ενώ προστίθεται σ' αυτήν και αποζημίωση για τις τεκμηριωμένες δαπάνες που είναι απαραίτητες για τη συντήρηση των περιουσιακών στοιχείων. Στις δαπάνες αυτές συμπεριλαμβάνονται και οι δαπάνες διαβίβασης της δήλωσης που αναφέρεται στο άρθρο 25 του κανονισμού.

Υπόχρεος (προσωρινά) για την καταβολή τους είναι ο αιτών. Το δικαστήριο αποφασίζει ποιος θα είναι ο τελικός υπόχρεος.

Η γνωστοποίηση στοιχείων λογαριασμού σύμφωνα με το άρθρο 14 δεν δικαιολογεί τη χρέωση τελών από τις τράπεζες. Οι τράπεζες υποχρεούνται από τον νόμο να ενημερώνουν τα μητρώα τα οποία χρησιμοποιούνται στην Ιταλία για τη λήψη στοιχείων λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Με την επιφύλαξη των δικαστικών εξόδων του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 655/2014, για τη διεκπεραίωση και την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης για την οποία υποβάλλεται αίτηση στην Ιταλία, χρεώνονται έξοδα για την έκδοση αντιγράφων των δικαστικών διαταγών και για την αμοιβή του δικαστικού επιμελητή για την επίδοση εγγράφων.

Οι χρεώσεις για την έκδοση αντιγράφων ορίζονται στον πίνακα του παραρτήματος 7 του προεδρικού διατάγματος 115, της 30ής Μαΐου 2012, «Ενοποιημένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις περί δικαστικών εξόδων» (*Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

Αναφορικά με τα τέλη επίδοσης εγγράφων, πρέπει να γίνει διάκριση ανάλογα με το αν η επίδοση γίνεται από τον επιμελητή απευθείας στον παραλήπτη ή εάν γίνεται ταχυδρομικώς. Στην πρώτη περίπτωση, καταβάλλονται στον δικαστικό επιμελητή έξοδα μετακίνησης σύμφωνα με το άρθρο 27 των ως άνω ενοποιημένων διατάξεων, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 35 αυτών και λαμβάνοντας υπόψη τους δείκτες αναφοράς που ενημερώνονται ετησίως με απόφαση του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Στη δεύτερη περίπτωση, αντί εξόδων μετακίνησης, καταβάλλονται τα έξοδα αποστολής. Και στις δύο περιπτώσεις, δηλαδή τόσο στην περίπτωση της άμεσης επίδοσης στον παραλήπτη όσο και στην περίπτωση της ταχυδρομικής επίδοσης, καταβάλλεται το τέλος που προβλέπεται στο άρθρο 27 των ως άνω ενοποιημένων διατάξεων και που υπολογίζεται βάσει του άρθρου 34. Όταν η επίδοση είναι επείγουσα, τόσο το τέλος όσο και τα έξοδα προσαυξάνονται σύμφωνα με το άρθρο 36 των ενοποιημένων διατάξεων.

Για τα άρθρα που αναφέρονται ανωτέρω και το παράρτημα 7 του προεδρικού διατάγματος 115/2014, βλ. στον ακόλουθο [σύνδεσμο](#).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Δεν προβλέπεται κατάταξη των εθνικών διαταγών.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

Το μονομελές πρωτοδικείο.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

Κατά απόφασης που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34 και 35 του κανονισμού, επιτρέπεται η άσκηση ένδικου μέσου ενώπιον του τριμελούς πρωτοδικείου. Η προθεσμία άσκησης του ένδικου μέσου είναι δεκαπέντε ημέρες και αρχίζει από τη δημοσίευση της διαταγής από το δικαστήριο ή από την κοινοποίηση ή από την επίδοσή της, εάν αυτή προηγείται.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Α) Τα δικαστικά έξοδα για την έκδοση διαταγής δέσμευσης ποικίλλουν ανάλογα με την αξία της απαίτησης και τον βαθμό δικαιοδοσίας, σε συνδυασμό με τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης:

α) για απαιτήσεις έως το ποσό των 1 100 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 21,50 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία 32,25 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία 43 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

β) για απαιτήσεις από 1 100 έως 5 200 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 49 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία 73,50 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία 98 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

γ) για απαιτήσεις από 5 200 έως 26 000 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 118,50 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία 177,75 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία 237 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

δ) για απαιτήσεις από 26 000 έως 52 000 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 259 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία 388,50 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία 518 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

ε) για απαιτήσεις από 52 000 έως 260 000 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 379,50 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία 569,25 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία 759 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

στ) για απαιτήσεις από 260 000 έως 520 000 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 607 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία 910,50 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία 1 214 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

ζ) για απαιτήσεις που υπερβαίνουν το ποσό των 520 000 ευρώ, τα έξοδα έχουν ως εξής: 843 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία, 1 264,50 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία, 1 686 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

η) για απαιτήσεις μη καθορισμένης αξίας, τα έξοδα έχουν ως εξής: 259 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία, 388,50 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία, 518 ευρώ για αίτηση αναίρεσης. Ωστόσο, για υποθέσεις που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ειρηνοδίκειου σύμφωνα με το άρθρο 7 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, τα έξοδα έχουν ως εξής: 118,50 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία, 177,75 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία, 237 ευρώ για αίτηση αναίρεσης

Επιπροσθέτως των προαναφερθέντων εξόδων, εάν η αίτηση για τη διαταγή δέσμευσης κατατεθεί πριν από την έναρξη της δίκης επί της ουσίας της υπόθεσης, καταβάλλεται, για κάθε δίκη, κατ' αποκοπή προκαταβολή 27 ευρώ για έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης.

Β) Τα δικαστικά έξοδα για την κατάθεση ένδικου βοηθήματος κατά διαταγής δέσμευσης είναι 147 ευρώ σε κάθε περίπτωση.

Επιπροσθέτως των εν λόγω εξόδων, εάν η αίτηση για τη διαταγή δέσμευσης κατατεθεί πριν από την έναρξη της κύριας δίκης, καταβάλλεται, για κάθε δίκη, κατ' αποκοπή προκαταβολή 27 ευρώ για έξοδα επίδοσης.

Τα έξοδα καταβάλλονται στην αρχή της διαδικασίας, κατά την κατάθεση του ένδικου βοηθήματος.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Γίνονται δεκτές μόνο μεταφράσεις στα ιταλικά.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 22/03/2019